

Kürti László

apám a valóságokat

apám egy valódi idol, rejtelmes bálványa,
beavatott mestere a női nemnek.

ólomból, megfontolásból ugyan,
máig nem csinál aranyat, nem gyűjt vagyont,
nem halmoz világi sikereket, de vesékbe,
árnyékos pitvarokba lát, szívek ütemét
igazítja saját ritmusához. úgy ragyogtatja
át a női lelkeket, ahogyan kristályt
vagy féldrágakövet tölt fel a nap energiája.

hajnal ötre jár dolgozni, néhány éve pedig,
valami rejtélyes okból, két műszakban szédíti
a matériát. „a bolygók állása, fiacskám!”
„holdtölték, dagályos kiömléseit a léleknek,
azt kövesd!”

tokmányba fogja a nyers, hideg anyagot,
alkatrészé olvasztja a szerelmes női szíveket.

erdőt nevelsz

apám, ki balga vagy a gyűlölethez,
papírsárkányt csirizelsz unokáknak.
cseresznyét szedsz, fára mászol,
sírsz is, tudom, amikor nem látnak.
és erdőt nevelsz a kertedben, hogy
menekülni, néha, hozzád tudjak.

KÜRTI LÁSZLÓ (1976) Mátészalkán élő költő, gimnáziumi tanár. Utóbbi verseskötete: *A csalásról* (Kalligram, 2012).

aztán eladod az egészet, mert
a derekad meg a vállad. a világ
terhe nagyobb, mint ahogy magadnak
ezt kitaláltad. szóval jön a május, és
hagyod az egészet, s tudod, bitangok
mind csak a fiúk.

Szabó Gyula: Kozmosz és Forma (fémetszet)

